

riferien, hvor det er relevant også at diskutere den, måske i forbindelse med en større reform.

Så med de her punkter håber jeg, at jeg har været med til at belyse, at der faktisk er masser af hjørner, som kunne være interessante at diskutere, og som jeg håber, at regeringen vil gå konstruktivt ind i en diskussion af og undlade at låse sig for voldsomt fast på, at det her skal vi ikke tale om, hverken i morgen eller i overmorgen og måske kun lige op til et valg, og hvis ikke det, så måske først om flere år.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil lige sige til hr. Anders Samuelsen, at jeg har sådan set ikke sagt noget om, at vi ikke vil diskutere konkrete emner, for det vil vi altid gøre, og vi vil sådan set også gøre det med et åbent sind. Jeg har bare fastslået, at den politik, Venstre har og har haft indtil nu, ikke er ændret.

I Venstres folketingsgruppe går vi ikke ind for tvungent medlemskab af a-kasser, men jeg har aldrig nogen sinde sagt, at man ikke kunne diskutere det; jeg sagde tværtimod, at det var fair nok. Selvfølgelig er vi da altid klar til det, men det er ikke Venstres politik, bliver jeg nødt til at fastslå.

Jeg synes, det er tankevækkende, at Det Radikale Venstre egentlig kommer med mange interessante udspil og mange forskellige ideer. Men når man nu er så forhippet på at få den debat om tingene, hvorfor i alverden fremlægger man så ikke sine forslag? Det står jo ethvert oppositionsparti frit for at fremsætte lovforslag og beslutningsforslag osv., men er det, fordi man godt ved, at man ikke kan få dem, man har giftet sig med, nemlig Socialdemokratiet, til at levere varen? Er det derfor, hr. Anders Samuelsen ikke vil udsætte sig selv for et ydmygende nederlag eller vise befolkningen, at uenigheden mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om mange forskellige ting er markant større end enigheden?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi har forstået, at SF går ind for tvungent medlemskab af en a-kasse, vi har hørt hr. Ole Vagn Christensen sige, at det er noget, man arbejder på i S, og vi har endda fået det derhen, at det egentlig er en pind i det velfærdsoplæg, som vi ikke må se.

Nu har også De Radikale meldt rimelig klart ud, at der skal være tvungent medlemskab af en a-kasse, og så vil jeg godt spørge: Kan man så slet ikke falde ud af a-kasse-systemet? Hvad betyder det, at man er tvunget til at være medlem? Betyder det, at man simpelt hen ikke kan falde ud af a-kasse-systemet? Hvor er kontanthjælpen henne? Med det billede, der tegner sig, synes jeg, vi er nødt til at komme lidt mere ind til benet. Hvad mener man rent faktisk med det forslag?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først og fremmest vil jeg godt takke Venstres ordfører for den åbning, der faktisk kom med hensyn til obligatorisk medlemskab af en a-kasse. Det synes jeg var et godt tegn, og det var også en klart ændret indstilling i forhold til den første gang, Venstres ordfører kommenterede spørgsmålet i dag, hvor det bare blev blankt afvist og blev koblet på en skjult skat og andet af den slags. Jeg kvitterer for det, for jeg synes, det er godt, og det er mere fremadrettet. Men så håber jeg til gengæld også, at man fastholder den linje fremover og ikke lukker sig ned.

Vi respekterer, at på nuværende tidspunkt er der ingen argumenter, der har kunnet overbevise Venstres folketingsgruppe om, at det kunne være et nyttigt redskab, på trods af at beskæftigelsesministeren har udtalt sig positivt om det og har sagt, at her er der en problemstilling, som skal løses. Vi har så lanceret buddet om obligatorisk medlemskab af en a-kasse som en vej, man kan gå, men der åbner sig selvfølgelig en række spørgsmål, som det også blev påpeget af hr. Jens Vibjerg, og et af dem var: Kan man slet ikke falde ud af et sådant system?

Som vi kender systemerne i dag, ved vi godt, at som udgangspunkt er det sådan, at hvis folk er arbejdsløse i mere end 4 år, er det typisk, fordi de har andet end selve arbejdsløsheden som et problem. I de tilfælde mener vi oplagt, at her er det stadig kontanthjælpsystemet, som skal være til rådighed, men vi ved også, at det er meget, meget få mennesker, det drejer sig om. Den diskussion har vi haft tidligere, og her talte SF's ordfører om, hvor mange der ville ryge ud over skrænten, når dagpengeperioden blev kortet ned fra 5 til 4 år. Men der var ikke ret mange, der gjorde det, der er stadig kun nogle få, der gør det, det er typisk folk, som har nogle andre problemer end lige netop arbejdsløsheden, og det er helt oplagt, at de selvfølgelig stadig skal have